

Der har i alt for lang tid været en laissez faire-holdning til integration af tosprogede børn i Danmark eller sagt på en anden måde, man har regnet med, at det danske sprog kom af sig selv.

Vi har passivt set på, at der ikke er sket meget på området, og derfor er det et kærkomment tiltag, at sprogstimulering af tosprogede børn nu bliver obligatorisk både i folkeskolen, på friskoler og på privatskoler.

For at kunne klare sig i det danske samfund er det alfa og omega, at man har et fælles sprog, som er dansk, også for at kunne have en fælles reference til de kulturværdier, som vi har, ligesom det er det bindende led til en begrebsforståelse, det er vanskeligt at forholde sig til, hvis man ikke kender nuancerne i det danske sprog.

Vi havde også gerne set, at disse to lovforslag havde været lidt strammere i formuleringerne. Men som tidligere nævnt mener vi, at dette er bedre end ingenting og absolut et skridt i den rigtige retning for børnenes skyld.

Man kan dog være en smule irriteret over, at man ikke i samme moment, som man laver et lovforslag om friskolerne og de private grundskoler, tager strammingerne af tilsynet med, da vi jo kan se her, at i L 195 vil tilsynet stadig have samme karakter som det tilsyn, der virker på nuværende tidspunkt, og det er ikke i overensstemmelse med det tilsyn, som Dansk Folkeparti mener er optimalt på friskolerne og de private grundskoler. Vi havde gerne set, at undervisningsministeren havde strammet tilsynet, og vi håber også, at ministeren på et senere tidspunkt ikke alene vil stramme tilsynet, når det drejer sig om tilsynet med sprogstimulering, men tilsynet i det hele taget.

Vi mener dog, at det er fint, at begge lovforslag fremsættes samtidig, da man på den måde får en parallelitet, og det vil stadig virke efter hensigten for børnenes tarv. Vi kan håbe, at forældrebestyrelserne på de private friskoler og grundskoler lever op til deres ansvar og vil varetage tilsynet med sprogstimulering.

Tiltaget med kommunalbestyrelsen, som hvert år kan foretage en vurdering af barnets sproglige kompetencer og fremskridt for at sikre, at sprogstimulering står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, er et godt initiativ, og derfor er vi fortrøstningsfulde, når det gælder forældre, som ønsker at undervise børn i privat regi. På den ene eller anden måde vil der stadig være et tilsyn med, hvor langt børnenes sproglige kompetencer er nået.

Et vigtigt tiltag er screeningen, undersøgelsen af de tosprogede børn. Det sker på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde, og det mener vi vil være tilfældet, når der bliver udarbejdet en vejledning af undervisningsministeren, der tager udførlig højde for dette.

I det hele taget kommer vejledningen til at indeholde konklusionerne fra evalueringen af sprogstimuleringen fra efteråret 2002 og på den måde følge op på de initiativer, som hidtil er taget på området. Nogle kan have indvendinger mod et sådant forslag, idet de kan mene, at der bliver trukket noget ned over hovedet på forældrene i stedet for at se det som, at de har mulighed for et tilvalg for at give deres barn eller børn en god fremtid i Danmark.

Vi mener, at det er sørgeligt, at det skal være nødvendigt at bruge 5 mio. kr. i første omgang på dette lovforslag, da det naturligvis burde være en selvfølge at alle, der er bosat i Danmark, gør sig umage for hurtigst muligt at tilegne sig sproget, så man ikke behøvede at iværksætte disse foranstaltninger. Når det nu ikke er tilfældet, må vi stille os tilfreds med disse initiativer, som kan forbedre vilkårene for børnenes fremtid.

Selv om lovforslagene ikke er optimale for Dansk Folkeparti, støtter vi dem naturligvis, da vi mener, at vi i dette tilfælde er helt på linje med undervisningsministeren og derfor gerne vil kvittere for det gode initiativ.

Kl. 18.55

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Der er lige et par spørgsmål her.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg forstår sagtens, at Dansk Folkeparti kan være begejstret for tvangsmæssige foranstaltninger, for det er jo den model, man primært ønsker at bruge til en integrationsindsats. Det kommer ikke så meget bag på mig.

Men jeg vil egentlig godt hive fat i noget andet, og det drejer sig om: Hvad er baggrunden for, at man fra Dansk Folkepartis side finder, at det skal ske som et undervisningsmæssigt tilbud i stedet for et tilbud om at komme i daginstitution og gennem leg lære at bruge det danske sprog? Hvad er baggrunden for, at man ikke i højere grad kunne ønske at bruge de redskaber, der er dér?

Så vil jeg også gerne spørge fru Louise Frevert, om hun er bekendt med, at der i mange